

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 61. Petri Valeriani obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Petri Valeriani obitus.

Alter ex Scriptoribus erat Pierius ex Spônd ad nobili Bolzanorum familia Belluni ^{hunc ann. n.} in Marchia Tarvisina natus, qui in literario ^{II.} Orbe pluribus editis opusculis celebrem <sup>Imperialis in
mus hist.</sup> fese reddidit, ingentemque nominis sui <sup>Gesner. in
Bibl. Dupin.</sup> famam sibi conciliavit. Porro nono æ- <sup>Bibl. des Au-
thors l. c.</sup> tatis suæ anno Patre suo orbatus ad tan- tam redigebatur inopiam, ut Venetiis famulum agere cogeretur, cumque in milero hoc statu aliquamdiu lanquesce- ret, ex Patruis suis quidam nomine Ur- binus ex Ordine Fratrum Minorum, qui Leonem X. Papam olim literis imbuerat, illum in suum conventum recepit, eum- queliteras humaniores edocuit, non sine ingenti studiorum progressu; quippe in- ter ævi sui doctissimos facile Princeps ab ipso Clemente VII. feliciterbatur, ut Hippolytum, & Alexandrum Medicæos, ambos Papæ Nepotes literis institueret. Recusabatis Histrianum & Anconitanum Episcopatus, unice contentus Proto- notarii Apostolici munere, vi cuius Ro- mæ subsistere compulsus plurimos an- nos literarum studio, rerumque maxi- mi momenti sibi commissarum curæ sa- crabat. Appropinquante autem vitæ suæ exitu ad Monasterium S. Antonii Pata-

Sæcul. XVI. Patavii situm secessit, ibidemque Anno
A.C. 1550 Christi millesimo quingentesimo quin-
quagesimo extremum diem clausit, an-
nos natus octoginta tres.

Posteris reliquit commentarios in
Virgilium, Belluni patriæ suæ antiqui-
tes, & tractatum *de infelicitate literatorum*,
necnon alium, cui titulus: *de fulminum
interpretatione*: præter varia alia profana
opuscula. Inter ea, quæ quadan-
tenus de Ecclesiasticis argumentis age-
re videntur, præcipuum est apologia,
quam de Sacerdotum barba composuit,
nata occasione ex impensis sollicitatio-
nibus, quibus Papa ad condendum de-
cretum, ne Sacerdotes prolixam bar-
bam nutrissent, urgebatur. Ibidem Pe-
trus res oppido curiosas recenset de Ma-
jestate barbæ longius diffluentis, quæ
omnia ipse ex lege Mosaica in veteri Te-
stamento comprobare nititur: cum ve-
ro eidem Concilii Carthaginensis Canon
ab Alexandro III. (ut dicebatur) con-
firmatus opponeretur, hæc a præfato
Concilio fuisse prohibita negavit, tex-
tumque in rem suam vertit, affirmans
quod Alexandri III. decretum ad Can-
tuariensem Archiepiscopum datum fuerit
depravatum, verbumque *Barba* post no-
men *Comam* sit intrusum, hocque Ca-
none duntaxat prohiberetur capillos
longos, ac crispatos nutrire, nulla facta-

men-

mentione de Barba. Denique exemplum Sæcul. XVI.
 Julii li. & Clementis VII. qui prolixas ge- A.C. 1550.
 stabant barbas, in medium producit, præ-
 ter plurimos ævi sui Judices, plures-
 que Cardinales, Archiepiscopos atque
 Episcopos, qui omnes longius promi-
 nentes barbas habebant. Tandem suæ
 dissertationi finem imponit, adstruens,
 quod, si hac super re quicquam corrigi
 oporteret, longe utilius foret, si cuncti
 Sacerdotes Barbam radere, quam il-
 lam nutrire prohiberentur.

§. LXII.

Mors Andreæ Alcicati celebris Juris- consulti.

Præterea eodem anno duo Juris- *Spond. l. c.*
 consulti alias nominatissimi decesse- *Thu. l. 8.*
 runt, Andreas Alciatus, & Eguinarius *Joan. Im-*
Baro, quorum primus Anno salutis no- *perial. elog.*
dott
stræ millesimo quadringentesimo nona- *Bossius in*
gesimo secundo die prima Maji Medio- *orat. Funeb.*
lani natus Jasonis Cenomanensis Ma- *Alciati apud*
gisterio usus Papiæ, ac tandem sub Ca- *Crassum.*
rolo Ruino Bononiæ Jurisprudentiam
didicit, postea vero Avenione, ac Bitu-
rigibus, quo Francisci I. liberalitate ac-
cersebatur, Anno Incarnationis Domi-
nicæ millesimo quingentesimo vigesimo
nono eandem scientiam publice profes-
sus est: Cum vero in Galliis non nisi
invitus